

Durmuş Hocaođlu

Büyük Manevra: VII

Yeniçağ., “Analiz”., 07 Aralık 2007, Cuma., s.06
“Analiz” Sıra No: 600; 2007-115; Aralık-03

YENİÇAĞ

Siyâsetin dili, felsefenin ve bilimin sâf ve berrak dilinin aksine, siyâsetin kendisi gibi kaypak bir dildir ve düşünölen şeyi, nasıl düşünölyorsa öyle değil, ulaşılmak istenilen siyâsî hedefe en az zâyiat, en yüksek kazanç ile ulaşılmamasını te'mîn edecek şekilde geliştirilmiştir. Siyâset denen şeyin bidâyetinden beri prensipleri değişmeyen bu dile, Hükümet'in, “kanlı terör mes'elesini kökten bitirmek” üzere perde-perde açmakta olduğu ve açmağa devam edeceği projeleri toplum karşısında savunurken kâfi miktarda şehâdet edeceğiz. Hattâ etmekteyiz bile; nitekim, “kanlı terör”e karşı insanımızın gösterdiği taşkın hassasiyetin, sipariş üzere, bir zamanlar Atatürkçü ve Marksist olan şimdiki Hükümet'in gözdelelerinden – Ey ikbâl! Sen nelere kaadirsin! Ve ey ‘sözde’ aydın! Sen ne omurgasız mahlûk imişsin! - oluşan nâdir bir ekip tarafından îtinâ ile hazırlanan “Yeni Anayasa” taslağına karşı yüzde birini bile göster(e)mediğinden de zâhir olduğu gibi, “yiğidi öldür hakkını yeme” prensibi mûcibince – vâkıa orta yerde bir yiğit göremiyorum ama kafiye tutsun diye yine de diyelim - bu dil gayet de iyi kullanılmakta doğrusu.

Nasıl mı kullanıldı, kullanılıyor ve kullanılacak işbu siyâsetin kendisi gibi kaypak olan siyâsetin dili?

Şöyle:

Önce, asıl mes'ele bizzat *şiddet olarak şiddet*, bizzat *terör olarak terör* üzerine odaklandırıldı ve dikkatlerin büyük ölçekte “ülke bölünmesi”nden “kan dökülmesi”ne, yâni daha açıkçası bir tür âsâyiş mes'elesine indirgenmesi ile küçümsenemeyecek derecede çok ciddî bir başarı elde edildi; bu hâle göre, gelişen siyâset, PKK'nın asıl hedefi olan ülke bölünmesine daha yumuşak, daha sofistike metodlarla gidilmesi durumunda kamuoyunun dikkatinin bertaraf edilerek hassasiyetinin uyandırılmaması sonucunu doğurmuştur ve öyle görünmektedir ki bu vaziyet pek de fazla değişmeyecektir.

Bundan sonraki ikinci kademe, dikkatlerin asıl tehlike olarak dâimâ bizzat *terör olarak terör*, yâni bir tür âsâyiş mes'eleşi üzerinde tutulmasına büyük bir ihtimam gösterilerek “kanlı terör”ün kökünün kazınması için *gayet mâkul sivil adımlar* atıldığı söylenecek ve bu arada bir husus da asla ihmâl edilmeyerek Hükümet'in politikalarının samimiyeti konusunda sağlam bir delil, bir hüccet olarak kullanılacaktır: Bu senaryonun iknâ edici olması için, Hükümet, PKK'nın uzantısı filân değil düpedüz kendisi olan DTP ile hiçbir şekilde samimî bir münâsebe girmeyecek, hattâ bu, parti maskeli çeteye *hiç yüz vermediğini* de bilhassa ızhar etmeye dikkat edecektir; işin burası da, Hükümet'e güven duygusunun pekişmesi için çok faydalıdır.

Şimdi bu noktada bir adım daha atalım ve şöyle bir senaryo daha tasarlayalım: Acaba DTP'nin git-gide dozu yükselen küstahlıklarının altında, ince âyar hazırlanmış bir tezgâh olabilir mi; bizzat Hükûmet'in dahi içinde – hattâ belki de merkezinde – olduğu bir tezgâh?

Komplo ile komplo teorisini aynı şey zanneden çok bilmişler varsın buna komplo teorisi desin; biz şöyle soralım: Niçin olmasın?

Niçin olsun ve nasıl olsun?

Şundan dolayı olsun: PKK'nın Meclis'teki kolu olan DTP karşısında “*akıllı, mûtedil, mes'uliyetini müdrîk, kavga çıkarmadan sulh ve sükûn içinde memleket mes'elelerini halleden*” bir iktidar partisi olarak duran ve bu eşkıya sürüsüne yüz vermeyen bir AKP'nin bu makulenin küstahlıkları karşısındaki *vakur ve soğukkanlı* tavrı epeyce câzibe oluşturur; bunun olması için de dağda PKK'nın kan dökmesi, Meclis'te de DTP'nin küstahlığı tırmandırması hayli işe yarayacak, İktidâr'ın bir yerde elini güçlendirecektir./....

